

Când a văzut brânza, vulpea s-a repezit imediat să o prindă. Cum a prins-o, a și început să o înfulece.

— Mulțumesc! a zis vulpea șireată, în timp ce se îndepărta.

Abia atunci, corbul și-a dat seama că a fost naiv și a jurat că nu se va mai lăsa păcălit vreodată.

Vulpea și-a dat seama că, pentru a obține brânza, trebuie să-l păcălească pe corb. S-a dus sub ramura pe care stătea corbul și a început să-l lingusească.

— Vai, ce pasăre încântătoare ești! Ce penaj frumos, ce culoare splendidă! Te superi dacă vin mai aproape, să te admir o clipă?

Corbului îi plăcea ce auzea.

Corbul ținea în cioc o bucată mare de brânză, pe care o furase din casa unui fermier. După miros, vulpea și-a dat seama că brânza era proaspătă și delicioasă. Cu cât se uita mai insistent la brânză, cu atât mai înfometată devenea vulpea. Se gândea cum să-l păcălească pe corb, fiindcă își dorea toată brânza doar pentru ea.